tyske Fabrikker. Utvivlsomt hævder han ogsaa med Rette, at Tyskerne forlængst var jaget ud af Frankrig, hvis de Allierede havde kunnet ødsle med Ammunitionen paa samme Maade som Tyskerne i Galizien.

Lloyd George har jo nu begyndt at sætte System i Tingene, han har faaet Arbejdsgiverne til at forstaa, hvad denne Krig gælder, og Fagforeningerne har forpligtet sig til gennem en frivillig Rekruttering at skaffe ham Arbejdere nok til Industrien, idet de er gaaet ind paa i modsat Fald at anvende Tvang. Han har endvidere været i Frankrig for at organisere et Samarbejde mellem den franske og den engelske Industri. Herefter maa man gaa ud fra, at de Allierede snart kommer op paa Siden af Centramagterne og tillige kan forsyne Rusland. De har jo dog det store Forspring, at hele Verden staar dem aaben, mens Tyskland og Østerig maa skaffe alle Raastoffer indenfor deres egne Grænser, hvilket vel omsider vil volde Vanskelighed. Man huske blot, at Tyskland i Fredstid bruger 250,000 Tons Kobber, hvoraf det selv producerer knap 30,000 Tons, og Forbruget er jo langt større under Krigsforhold. Hvad der gaar til af Ammunition, faar man en Forestilling om ved at høre, at Franskmændene paa en enkelt Dag har brugt 250,000 Granater.

Joffre venter, til han har baade Folk og Ammunition nok. Den Offensiv, han har foretaget i de sidste seks Uger Nord for Arras og i Elsass, skal næppe opfattes som et Gennembrudsforsøg, og i hvert Fald har han ikke haft til Hensigt at bryde igennem nu. De to Steder ligger for langt mod Nord og Syd til, at der kan opnaas store Resultater. Snarere maa man opfatte Operationerne som Indledning til et Gennembrud et eller andet Sted mellem Arras og Elsass, idet Joffre vil binde store fjendtlige Styrker paa disse Steder for at have faa meget desto mindre overfor sig paa det Sted, hvor han vil gribe den egentlige Offensiv. Gennembrudet vil blive dyrt nok endda. Man maa huske paa, at Tyskerne har haft ti Maaneder til at udbedre deres Stillinger med alle tekniske Ubyrligheder. Maaske vil Franskmændene træffe ganske nye Forsvarsmethoder, som de ikke har drømt om: Giftige Luftarter i stor Maalestok, Elektriciteten anvendt for at forhindre Fremrykningen, maaske forgiftede Brønde og meget mere..

Det vil koste Strømme af Blod at komme igennem. Men Joffre vil da sikkert ogsaa have truffet alle Forberedelser til at naa et Resultat, der svarer til Indsatsen. Hans Tropper er friske i Modsætning til de tyske og i Stand til at foretage en hensynsløs Forfølgning. Og blot han har den knusende Overlegenhed, som Mackensen manglede i Galizien, vil han kunde vente store Resultater. En energisk Forfølgning vil bringe Joffre Masser af Fanger. Inden man paa den lange Front faar at vide, at et Gennembrud har fundet Sted, og at Tropperne paa Gennembrudsstedet er under Tilbagegang, vil der gaa lang Tid, fordi de telefoniske Forbindelser vil blive afbrudt i stor Udstrækning. Paa de Dele, hvor Gennembrudet ikke har fundet Sted vil Tropperne derfor først gaa for sent tilbage og risikere at blive afskaarene. Da gælder det for Joffre at følge Tyskerne i Hælene, saa at han samtidig med disse staar ved Rhinen. Derved kan han nemlig tilintetgøre den tyske Hær og spare sig en lang og blodig Kamp om Rhinovergangen.

„Missionen i Michigan"

var et af Forhandlingsemnerne ved „Den danske Kirkes" Aarsmøde i Aar. Og efter Referatet at dømme fik dette Emne ogsaa en ret omfattende og grundig Behandling. Som det vel var ganske naturligt, blev det indledet af Past. P. Rasmussen. Og da P. R. nu paa sin Vandring i Michigan har faaet Øje paa 8,000 Danskere i Montcalm County, saa var det vel ogsaa naturligt nok at hans Omsorg særligt gjaldt dem. At P. R. ikke er ret stiv i Danskernes Kirkehistorie her i Montcalm Co., eller tager det saa nøje, naar han kommer til at fortælle derom, det har han for Resten godtgjort før. Men han vidste da, at vort Samfund (det er: „Den d. Kirke") havde tidligere haft en kirkelig Virksomhed her", nævnede saa nogle af de Præster, der havde betjent Virksomheden, men „derefter var den kirkelige Virksomhed der, for en stor Del gaaet over i „Den foren. danske Kirkes" Hænder". Men her kunde P. R. gerne for Forstaaelsens, Redelighedens og Sandhedens Skyld have tilføjet: „Da Virksomheden blev begyndt i Montcalm Co., var der jo ingen „foren. Kirke", og derfor selvfølgelig var det „Den d. Kirke", der begyndte. Men de Menigheder, der saaledes for mange Aar siden blev betjent af Præster fra „Den d. Kirke" (den Gang det eneste), faldte 1894 — efter Splittelsen i „Den d. Kirke" — Past. N. Th. Jersild. Og siden har samme Arbejde med nogen Udvidelse været varetaget af Præster af „Den foren. Kirke". Og indtil Borggaard kom til Mich. og handlede ilde og forræderisk med Herrens Gerning, var der vist aldrig Tale om — man hørte i hvert Fald intet om — at „Den d. Kirke" „burde" arbejde i Montcalm Co. Dette Borggaards Værk er, hvad P. R. refererer til, naar han siger: „For en Del Aar siden var der atter blevet dannet en Menighed der, som sluttede sig til vort Samfund. Og nu, mente P. R., var det af Vigtighed at Virksomheden her fik sin egen Mand, der boede paa Stedet, saa han bl. a. kunde optage en Gerning bl. Børnene og den opvoksende Ungdom". Og da P. R. senere havde Ordet i samme Emne, aabenbarede han, at „Missionen i Montcalm Co. havde kaldt saaledes paa ham (skal sagtens forstaas om et „indre Kald"), at hvor nødig han end vilde gaa fra Skolen i Ashland, saa havde han nu og da maatte overveje, om det ikke var rigtigt, at han gjorde det". Imidlertid forekommer det mig, at har P. R.s Skriveri og Skraal om Skolen i Ashland, i de Par Aar, han har været der, ikke vejet mere for ham selv, end at han nu er i Uvished, om han skal fortsætte ved Ashland, eller han skal flytte ind og optage et stadigt Arbejde blandt Past. Ambles og „Den foren. Kirkes" Menighedsfolk — saa vejer det vel heller ikke meget, at „Missionen i Montc. Co. har kaldt paa ham". Og derfor synes jeg ogsaa, at for P. R.s egen Skyld, burde han hænge ved Ashland endnu en rum Tid, thi da kunde han, dersom Missionen i Montc. Co. fremdeles skulde kalde paa ham synes jeg, med mere grundet Haab forvente Tillid i sin Mission blandt Danskerne her.

Følgende, synes mig dog, bærer Prisen i denne Forhandling: „I Montc. Co. trængtes der særlig til et stadigt, dagligt Arbejde blandt Børnene og de unge. Her var Betingelser for, at vort Samfund i Fremtiden kunde faa et stort Arbejde. Taleren tænkte her særlig paa de mange af vore Landsmænd, der betjenes af Pastor O. Amble". Havde en Adventist f. Eks. udtalt saadant, saa burde det vel ikke forundre, men nagtet jeg i mange Aar har kendt noget til det grundtvigianske Sun og Arbejdsmethode, saa havde jeg dog ikke troet, at der fandtes nogen, som var i den Grad blind for kirkelig Orden, Takt og Beskedenhed, at man kunde nævne en vis Præsts Virksomhed og saa erklære sig rede til om muligt at optage et Arbejde i nævnte Præsts Virksomhed. Naa, det er jo Krigstider, vi lever i, og dette kan man nok kalde aaben Krigserklæring.

Det blev ogsaa under Forhandlingen nok saa træffende bemærket, at „hvis Samfundet kunde hjælpe til, at rddere blev sendt en Mand til, at der blev sendt en Mand Co., kunde der maaske vindes meget, og der var intet at tabe". I hvert Fald er der vel ikke ret meget tilbage at tabe af, hvad Boggaard „vandt".

Endelig bør anføres, hvad sandsynligvis Taleren havde „hørt", eller kan hænde han var „Digter", lige meget for Resten, han udtalte: „Er der noget Sted i Amerika, hvor det danske Sprog tales mellem de unge, saa er det i Montc. Co.", og derfor burde man ikke lade sig saadanne Muligheder slippe af Hænde o.s.v. Vor Erfaring har lært os, at i Sammenligning med mange andre Steder i Amerika, saa tales det danske Sprog i sin Helhed kun meget sparsomt af de unge i Montc. County.

Men det skal heller ikke fortones, at der var Mænd, som udtalte sig i omhandlede Emne med stor Betænkelighed om at optage et Arbejde bl. Danskerne i Montc. Co. Pastor P. „var bleven betænkelig ved Talen om de store Ting, man venter sig i Montc. Co.", Past. G. „var fristet til at mene, at man havde været tilbøjelig til at male med vel lyse Farver, naar man havde omtalt den store Dansk hed, der var at finde i Montc. Co., og den store Trang til præstelig Betjening o.s.v." Vi kan sanktionere saadan Tale og Betænksomhed; thi Danskerne i Montc. Co. har i mange Aar været tilbudt Guds Ord, har været tilbudt Frelsen i Kristus ved den lutherske Kirke. Er det noget andet, man har at byde under et kirkeligt Anstrøg og Navn, se, det er en anden Sag; i vor Tid kan der samles Mgh. om de mest findssvage Ting. Past. D. udtalte: „Der var mange Spørgsmaal at overveje, bl. a. Forholdet til andre der virkende norske og danske Mgh. Spørgsmaalet om vor B e r e t t i g e l s e (udhævet af mig) til at begynde en Gerning der maatte ogsaa overvejes".

Derfor, som jeg før har troet, saa tror jeg fremdeles, at der er mange Præster i „Den d. Kirke", som bestemt vilde afslaa en Anmodning om at optage et Arbejde i Montc. Co., hvor de, der skal „vindes", fortrinsvis bliver Mennesker, som er under Pastor O. Ambles eller „Den foren. Kirkes" Præsters Bevaagenhed.

Naar jeg har skrevet om disse Forhold, saa er det ikke af Lyst til Polemik, thi hvad nytter det. Heller ikke fordi, jeg er bange for, at „Den foren. Kirke"s Folk i eventuelt Tilfælde skal slutte sig til „Den danske Kirke." Men i Tilfælde af, at „Den d. Kirke" gør Alvor af at ansætte en Mand bl. Danskerne i Montc. Co., saa bør man ogsaa vide, udenfor „Dannevirkes" Læsekreds, hvorledes det Arbejde i sin Tid blev begyndt ved Borggaard, og hvorledes „Den d. Kirke" godkender en sligBegyndelse.

W. C. N i e l s e n.

Fra North Dakotas Kreds

Ungdomsforbunds Aarsmøde.

North Dakota Kreds Ungdomsforbunds Aarsmøde blev afholdt ved Danevillle fra den 9. til 11. Juli 1915.

Mødet aabnedes Fredag Formiddag med Højmessegudstjeneste, hvor Past. L. Jensen prædikede over den første Davids Salme om vort Forhold til Gud og Mennesker. De retfærdige har gjort et Brud med Verden, et Brud, som aldrig maa heles, og de har Lyst til Guds Ord og grunder paa hans Lov Dag og Nat. De grunder ikke paa Guds Ord for at finde de vanskelige Steder, men prøver at praktisere det. De ugudelige er ikke alene Drankere og Forbrydere, men alle, som lever uden Gud. De er som Avner og skal ikke bestaa i Dommen; men den retfærdige skal have Lykke til alt, hvad han gør, og han skal bære Frugt i sin Tid.

Efter Gudstjenesten erklærede Past. C. C. Mengers Mødet aabnet i vor Herres Jesu Navn og bød de fremmede velkommen, hvorefter han mindede om Ordet: „Dit Folk fremstiller sig frivilligt paa din Vældes Dag; i hellig Prydelse kommer dit unge Mandskab til dig som Dug af Morgenrødens Moderskød." Sal. 110; 3.

Fredag Eftermiddag indledede Past. L. Jensen Samtaleemnet: „Dersom Sønnen faar frigjort eder, da skulle i være virkelig fri." Joh. 8, 36.

Samtalen drejede sig særlig om de Kristnes Fordele og Friheder.

Fredag Aften talte Past. Brede Johansen over 1 Pet. 2, 4—10 og Past. Andersen over Luk. 17,32. Pastor Andersen mindede os om, at Loths Hustru havde god Anledning til at blive frelst, men blev dog staaende som en Saltstøtte. Vi, som er Genstand for Herrens mange Naadekald, skulde ihukomme Loths Hustru og ikke se os tilbage men tage Herren paa Ordet.

Lørdag Formiddag talte Pastor Larsen over Sal. 137,1—5. Han mindede os om, at vi kan ikke synge Sions Sange, dersom vi ikke kender Freden i Herren, da Sions Sange kan kun synges fra Hjertet.

Lørdag Eftermiddag var der først Børnegudstjeneste, hvor Past. L. Jensen talte til Børnene over Ordet: „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn". Ef. 5, 20.

Derefter blev der afholdt kort Forretningsmøde, som aabnedes med Bøn af Formanden.

Der var Delegater til Stede fra næsten alle Ungdomsforeningerne.

Bethania Ungdomsforening blev optaget i Forbundet.

Følgende Oversættelse af et Brev fra den japanske Student Kamayama blev oplæst.

Kassererens Rapport blev oplæst, og vi havde den Glæde at høre, at vor Kassebeholdning var i god Orden, da vi har et godt Overskud.

Følgende Embedsmænd valgtes for det kommende Aar:

Past. E. R. Anderson, Formand, Past. C. Nielsen, Næstformand, undertegnede, Sekretær og Alfred Andersen, Kasserer.

Det blev besluttet, at vi vilde underholde Masato Kamayama, som nu er uddannet og færdig til at arbejde som Missionær iblandt Japanesserne. Nu har vi altsaa vor egen Missionær i Japan at arbejde for.

Det blev besluttet at sende en Hilsen fra Mødet til Kamayama med 1 Kor. 15, 58.

Foreningernes Medlemmer opmuntres til at bede for Kamayama, og de enkelte opmuntres til, ved Leilighed, at skrive til ham.

En Indbydelse fra Zions Menigheds Ungdomsforening for Afholdelse af næste Aarsmøde modtoges.

Past. Jensen blev budt velkommen ved Nejsning af Forsamlingen. En Hilsen med Prød. 11, 9—10 og Aab. 3, 21. fra de unge i Ruskin, Nebr., blev overbragt af Past. L. Jensen.

Det blev besluttet at sende en Hilsen med Past. Jensen til de unge i Ruskin med Rom. 6, 13.

Forretningsmødet sluttedes med Bøn af Past. Mengers.

Efter Forretningsmødet holdt Missionær Jens Dixen et Foredrag om Patriarken Jakob. Den Tanke blev fremholdt, at vi alle gennemgaar eet eller flere af de Tilskikkelser, som Jakob gjorde i Beersjeba, Bethel, Puuel eller El-Bethel.

Søndag Formiddag var der Skriftemaal før Gudstjenesten. Ved Gudstjenesten prædikede Past. L. Jensen om den rige Yngling, Matth. 19, 16—23. Det blev fremholdt for os, at der er ingen Tilfredsstillelse i Verden og dens Ting.

Søndag Eftermiddag talte først Past. Jensen til Børnene over Ordet: „Se, jeg gør alle Ting nye." Aab. 21, 5. Efter Børnegudstjenesten talte Past. Larsen ved Eftermiddagsmødet over Sal. 24, 3—6 og Past. Johansen over Job. 42, 5—6.

Søndag Aften holdtes Slutningsmødet, hvor Past. Jensen talte over 1 Kong. 12, 8 om at modtage Kongekronen, som Jesus byder os. og ikke forlade de Ældstes Raad: Bibelen.

Derefter blev der aflagt flere frie og indtrængende Vidnesbyrd om at modtage Frelsen i Jesus Kristus.

Formanden sluttede Mødet med Tak til Gud, fordi han havde velsignet Mødet, og dernæst Tak til Ungdomsforeningen i Daneville. Derefter mindede han os om Hilsenen til Kamayama: „Derfor, mine elskede Brødre! bliver faste, urokkelige, altid rige i Herrens Gerning, vidende, at eders Arbejde er ikke forgæves i Herren."

Det var skønne og velsignede Dage, vi tilbragte sammen ved Danneville, og vi kan ikke andet end sige Gud Tak. Men lad os nu unge, Venner, gaa fremad i Troen paa, at Herren vil velsigne Arbejdet, som vi har taget op, saa vil det ogsaa blive til Velsignelse.

O s c a r A. P e t e r s e n, Sec.

16. Juli, 1915.

Brevet fra Kamayama til de unges Foreninger i North Dakota Kreds.

Alle I, Brødre og Søstre i Herren! Jeg har aldrig haft den Ære at mødes med eder, men det er med et varmt Hjerte, jeg tænker paa eder.

Jeg har for længe siden tænkt paa, at jeg burde sende eder et Brev, men da jeg ikke kan ret meget Engelsk, har jeg gjort mig skyldig i Hensynsløshed mod eder.

Men eders Gerning (for mig) har jeg aldeles ikke glemt, men i mit Hjerte altid takket eder. Det er i Sandhed en lang Tid, I har været saa gode at sende Penge til at betale mine Udgifter, saa jeg ved eders gode Hjælp uden Bekymring har kunnet studere ved Theologskolen og kan nu i Juni Maaned tage Afgangseksamen derfra.

Opmuntret af eders varme Tro vil jeg ogsaa skønt ringe gøre en Gerning i Japan og ønsker, selv om det kun bliver ganske lidet, at I maatte faa Glæde deraf. Det er mit Ønske, at det japanske Folk maa frelses og blive til et Kristi Kar.

Beder for alle Ting for mig.

Jeg takker Gud, at jeg er bleven frelst i den lutherske Kirke, og paa samme Tid, som jeg forkynder Kristus alene til Frelse, vil jeg ogsaa fremholde Sandheden saaledes, som den særlig læres i den lutherske Kirke.

Vil I ikke være saa venlige altid at huske paa mig og at bede for den Gerning, som jeg faar at gøre.

Lige for Tiden trænger vort Japan meget til en Mission, og derfor, alle I kære Venner, bed for Japanmissionen og bed om, at hvis det kan lade sig gøre, endnu mange Missionærer maa blive udsendt. Dette vilde jeg gerne bede eder om. Jeg vil bede Gud om, at I modigt maa føre Kampen under Kristi Korses Mærke.

Herefter vil jeg nu og da meddele lidt om Arbejdets Gang.

Modtag en venlig Hilsen baade fra mig selv og min gamle Moder (hun bliver 73). Maatte Guds Naade være over eder alle!

M a s a t o K a m a y a m a.
19. Februar, 1915.

Fra Festen paa Luther College, Racine, Wis.

Forrige Nummer af „Danskeren" indeholdt et Stykke fra Luther College, men da det ikke var helt korrekt, tillader jeg mig at gøre et Par Rettelser.

Deri siges, at Luther Colleges Hjælpeforening havde indbudt til Fest, og at samme Forening i sl. Aar trofast har støttet Skolen.

Skulde nogen ønske at vide Besked angaaende den Forening, vil jeg være glad ved at besvare det, men jeg synes ikke, vi med Rette kan tilkomme den Ros, vi her faar. Hjælpeforeningen tog Ledelsen af denne Fest efter at være opfordret dertil af forskellige Menighedsmedlemmer. Flere følte nemlig Trang til at samles med Prof. Larsen og Hustru for paa den Maade at vise dem deres Tak og Sympathi.

Festen forløb ogsaa rigtig godt, det var for største Delen unge, der var tilstede, saadanne, som særlig har forstaaet at vurdere Prof. Larsens Arbejde paa Luther College.

Der staar i samme Stykke, at Prof. L. fik en større Pengesum overrakt som en Gave og Paaskønnelse fra Hjælpeforeningen, Elevforeningen, Præster, Menigheder og Venner, ogsaa dette er en Fejltagelse. Prof. L. fik ikke en større Pengesum, men kun en beskeden Gave fra Menighederne her.

Eleverne havde kort før sendt en Tak, ledsaget af 200 Dollars til Prof. L. og Hustru, for hvad godt vi har nydt af dem.

Prof. Larsen har sjældent mødt den Paaskønnelse, han tilkom. Det synes, som man har følt det som en Byrde, at Prof. Larsen har gjort alt for at holde den Skole oppe, som vi Elever satte saa megen Tillid til, og som vi under Prof. Larsens Ledelse er kommen til at holde saa meget af.

Naar Folk taler om Skolen, trækker de fleste paa Skuldrene og siger: „Det var kedeligt at det skulde gaa, som det gik; men vi havde advaret ham".

Det eneste, der er kedeligt, er, at Danskerne heromkring ikke forstod at sætte samme Pris derpaa som vi Elever.

Jeg har aldrig hørt Prof. Larsen eller Hustru beklage sig i den Retning, tværtimod. Vel er Prof. L. blevet misforstaaet af mange, men den Gud, som Prof. Larsen satte sin Lid til, har vedkendt sig Arbejdet og har velsignet det i rigt Maal. Er ikke Livets højeste Maal Menneskers Frelse? Ikke een men flere er blevet omvendt her paa Skolen gennem Prof. L.s Hjælp og Vidnesbyrd.

Arbejdet har altsaa ikke været forgæves, men har, langt over Forventning, naaet, hvad Prof. L. satte alt ind paa at naa.

Jeg er sikker paa, at alle, der har faaet Lov til at være her i Prof. Larsens Tid, vil paa det hjerteligste takke Kirken og Samfundet, fordi de tillod ham at arbejde her til Velsignelse og Hjælp for saa mange, og jeg haaber, at det store Arbejde, han har begyndt, vil hjælpe og opmuntre Samfundet til at tage det op i samme Aand og Ledelse, som han har gjort, og hjælpe til at se lidt mere paa de unges Vel og Uddannelse, selv om det ogsaa skulde tage lidt af Kassen hvert Aar.

Jeg vil paa samme Tid takke Samfundet for den Velvillighed, hvormed Aarsmødet modtog Elevernes Hilsen ved Aarsmødet, og jeg haaber at hele Samfundet vil gøre, hvad det kan for at holde Luther College gaaende i samme Aand som hidtil under Prof. Larsens Ledelse.

Tak for Optagelsen samt Hilsen.
Tidligere Elev,

L o u i s e J e n s e n.

Just received
WALLACE MEMORIAL EDITION

Ben Hur

A fine new edition of this great book in substantial cloth cover with illustrations of the principal events of the story on fly leaves and cover. With portrait of Author. 560 pages. Full library size. Clear print. Our price now only 75 cents postpaid.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Richard Baxter:
DE HELLIGES EVIGE HVILE.

Oversat fra engelsk efter Baxters i 1649 udgivne „the saints' everlasting rest" af C. Place. Med Forfatterens Portræt. Pris indbunden i Læderbind, komponeret af Poul Steffensen, $2.00.

. . . . en af de gode, gamle, ved Aarhundreders Hævd kronede Bøger, som troende Mennesker i halvtredie Hundredaar har søgt og fundet rig Velsignelse i. Det er en Bog, der ligesom Luthers Skrifter, Scrivers Sjæleskat og Bunyans Pilgrimsvandring, aldrig taber sit Værd, men bør findes paa hver Kristens Boghylde. (Kirkebladet).

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

FRU HEMPELS KOGEBOG.

En økonomisk Husholdnings Koge- og Syltebog.

289 Sider. Trykt paa godt Pair med store, klare Typer. Af Forfatterens Forord hidsættes følgende:

„Naar jeg har samlet denne Haandbog for Husmødre, er det ikke fordi, det er noget nyt, der her fremkommer; men i de ikke faa Aar, jeg har beskæftiget mig med den huslige Gerning, har jeg samlet og opskrevet hvad nyttigt, sparsommeligt og godt, jeg har prøvet og erfaret." —

Bogen vil findes nyttig i enhver Husholdning — større eller mindre — hvor der ses hen paa Økonomi og god Orden.

V o r S p e c i e l P r i s 75 C e n t s.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

VORT AARHUNDREDES HISTORIE
1815—1890.
Af Alex. Thorsøe.

En af Historiens mest begivenhedsrige Perioder belyst paa en udførlig og for enhver anskuelig Maade af en af Danmarks mest fremragende Historikere.

Læsning af denne Bog vil sætte en i Stand til langt bedre at kunne forstaa og følge Udviklingen i vor egen bevægede Tid.

Bogen er paa 791 Sider og har været meget dyr. Køb af et større Parti har imidlertid sat os i Stand til at tilbyde den i net og solid Indbinding til den yderst beskedne Pris af $2.00.

UNDER HUSET GLYKSBURG
1863—1913.

Spredte Træk af Tdens Historie gennem 50 Aar i Danmark ved C a r l E. S i m o n s e n.

335 Sider med mange Portrætter af fremragende danske Mænd. I fint Komponeret Pragtbind. Egner sig ypperligt som Gavebog.

Pris $1.50.

THISBITEREN ELIAS
Af
Dr. Fr. Wilhelm Krummacher.

En af de bedste og bedste og mest bekendte bibelske Opbyggelsesbøger, der foreligger i det danske Sprog.

En stor Bog paa 640 Sidr, trykt med store og klare gotiske Typer, som gør, at den egner sig fortrinlig for ældre Folk. Indbunden i rødbrunt Shirtingsbind med Guldtryk.

Et større Partikøb har sat os i Stand til at sælge den udmærkede Bog for den forholdsvis lave Pris af $1.20.

LIVETS LYS.

Kristi og hans Apostles Liv og Gerninger fremstillet af Dr. James Stalker og andre fremragende gejstlige.

Med talrige Illustrationer, hvoriblandt Thorvaldsens Kristus og alle de 12 Apostle i helsides Billeder, samt flere Farvelitografier.

315 Sider i Kvartformat. Smukt indbundet.

Speciel Pris $1.50.

Danish Lutheran Publ. House,
Blair, Nebraska.

C. Asschenfeldt-Hansen:
KIRKEHISTORIE FOR MENIGHEDEN.

Rigt illustreret. I.—II. Bind. Stort Format. Pris indb. i smukt og solidt Vælskbind $6.50.

Som en Kirkehistorie særlig for Menigheden er den egnet, fordi den søger at vise Guds Førelse med den enkelte Slægt gennem Med- og Modgang og hele den dybe, aandelige Sammenhæng, der er i Menighedens Oplevelser.

(A. B. i Nationaltidende).

Det, som giver Bogen sin store Interesse, er de overordentlig mange Billeder, især Portrætter, som pryder den. De giver Værket en Betydning, hvorved det overgaar alle andre kirkehistoriske Fremstillinger paa Dansk.

(Dannebrog).

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.